

[Maigaard.]

mentets beføjelser, hvad enten handelsministeren bestrider det eller ikke gør det. Det direkte valg vil forskubbe den institutionelle balance, og det vil dermed styrke en overnational institution som Europa-Parlamentet, hvorved det vil svække veto-retten, der som bekendt udøves i Minister-rådet. Jeg tror ikke, hvis vi for en gangs skyld skulle snakke ærligt om disse ting, at dette kan bestrides; det er meningen med det, det supranationale organ skal styrkes ved valgform og ved beføjelser.

Der er naturligvis — og det er egentlig ufatteligt, man prøver at foregribe, at det ikke er sådan i regeringen, men det er gudskelov ikke alle, der gør det — en sammenhæng imellem beføjelser og valgform. Der er en sammenhæng imellem det indirekte valg, vi i dag har til Europa-Parlamentet og Parlamentets status som i alt væsentligt en rådgivende forsamling, og der vil komme en ny sammenhæng, når man vælger Parlamentet direkte: det vil få flere beføjelser, det vil i sig selv blive stærkere i kraft af det direkte valg, og det vil også få flere beføjelser.

Ude omkring i de andre medlemslande taler man åbent om det, dér siger man, det er det, der er meningen. Men herhjemme er det nærmest uartigt, det er sådan noget, der skal gemmes væk, når man siger, det direkte valg fører til flere beføjelser for Europa-Parlamentet, forskubber den institutionelle balance.

Derfor synes jeg, det var velgørende, om man i regeringen ville udvise i alt fald så megen intellektuel redelighed, at man ville tage stilling til den filosofi, der ligger bag hele unionstænkningen, og som bl. a. ligger i, at det direkte valgte Europa-Parlament også skal have flere beføjelser. Man kunne i alt fald godt forsøge at formulere sig over for det i stedet for at prøve at skubbe problemet væk og erklære, hvordan socialdemokratiet ser på tingene for nærværende, for vi ved jo godt, at når socialdemokratiet lægger sine synspunkter frem, er det udtrykket „for nærværende“, der er det afgørende. Jeg synes godt, man kunne tage stilling til filosofien i det.

Ser vi på det praktisk, skal vi i dette folketing, samtidig med at vi nu diskuterer direkte valg og måske allerede i denne samling

skal tage stilling til konventionen om det, tage stilling til ændringer i Romtraktaten — det er sat på vores arbejdsplan-ændringer i Romtraktaten, som skal udvide Europa-Parlamentets beføjelser på budgetområdet. De to ting følges ad; det er meget naturligt, at vi diskuterer en udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser og direkte valg i samme øjeblik, i samme hug.

Vi kan også se på den aktuelle situation, når det drejer sig om de penge, Europa-Parlamentet har til rådighed, for vigtigere end paragraffer og dermed vigtigere end de erklæringer, som handelsministeren kommer med, hvor han siger, at hvis vi vil lave tingene om, skal vi sandelig nok følge grundloven — det er jo det, han plejer at trøste os med — vigtigere end disse paragraffer er det jo, hvor mange midler, hvor mange penge Europa-Parlamentet har til sin rådighed. Også her ser vi, at regeringen og socialdemokratiet bygger Europa-Parlamentet op, samtidig med at vi drøfter direkte valg.

Efter reglerne har Europa-Parlamentet næste år 485 mill. kr. til egen rådighed. Regeringen har accepteret at lade sig jobbe op til 682 mill. kr., og nu vil Parlamentet kræve et beløb, som formentlig ligger på omkring 773 mill. kr. — det vil komme i næste uge, det blev besluttet i går — og jeg skulle såmænd tro, at regeringen finder sig hjerte- ligt i det igen og accepterer. Dermed styrker man institutionen, fordi vigtigere end paragraffer er rådighed over økonomiske midler.

Jeg understreger: balancen forskubbes, Europa-Parlamentet bygges op, samtidig med at vi diskuterer den direkte valgform.

Der er dernæst grund til at bemærke, at det direkte valg er noget, der tvinges ned over os. Der er ingen, som føler et behov hos os for direkte valg; det er slet ikke dér vores behov ligger, hvis vi prøver at se på, hvordan vi skal håndtere EF-sager, det er noget, der presses på os udefra. Hvad har vi behov for? Ja, vi har vel behov for en større åbenhed i EF-anliggenderne fra partiernes side, ikke mindst fra EF-partiernes side. De bekender ikke farve, det skal helst foregå skjult og langsomt, befolkningen forstår ikke, hvad der sker. Vi har behov for bedre information gennem pressen. Vi har behov for at udbygge vores parlamentariske kontrol i dette hus, en ordening, som virker rimelig, men